

MÓZESTÓL PÜNKÖSD NAPJÁIG

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 06. 05.

Mindannyian tudjátok, ma van pünkösd napja, pünkösdvasárnap. Görögül a pünkösd pentekosztész, ami annyit jelent, hogy ötvenedik. Beszélünk a zsidó pünkösdről, ami nem ugyanaz, mint a keresztény pünkösd, mindegyik pünkösd valamilyen szinten a szövetségkötés napja. Az ószövetségi pünkösd, a savuot, a hetek ünnepe, ez kötelező ünnep volt annak idején a zsidóknak, amikor elvárás volt az, hogy felmenjenek a templomba Jeruzsálemben, ahol Isten Szelleme lakott, és felvigyék az ajándékokat, áldozatokat mutassanak be. Ez egy örömnep volt, sőt a törvényadás ünnepe is, ezt ünneplik a zsidók. Ez pontosan az ötvenedik napon történt, és érdekes módon ugyanezen a napon történt az újszövetségi pünkösd is. Ugyanis Isten beteljesítette azokat az ígéreket, amit az ószövetségben már talán Mózesről egészen Malakiásig, a prófétákon keresztül kijelentett Isten az Ő népének, hogy el fogja küldeni a Szellemét, és Isten az emberrel közösségben lesz, nemcsak a zsidókkal, hanem a pogányokkal is. Ez egy óriási változás, és ez történt meg pünkösd napján. Éppen a zsidó pünkösdöt ünnepezték, amikor Isten kitöltötte a Szellemét.

De nem ezzel fogom kezdeni, mert az körülbelül olyan lenne, mintha egy filmnek a végét elmondanám, és utána kezdeném mesélni a történetet, úgyhogy vissza fogunk menni egy kicsit a mózesi időkre. Vissza fogunk tekinteni arra, hogy hogyan jutottunk el egyáltalán a pünkösd napjáiig.

Bevallom, annak idején hagyományos keresztényként nem sok mindent tudtam a pünkösdről, csak azt, hogy nyílnak a pünkösd rózsák, meg Szentlélek, meg valami ilyesmi történt, de sokkal több ismeretem nem volt erről. Talán több szó kellene, hogy essen a Szent Szellem személyéről, mert a Szent Szellem ugyanolyan személy, mint az Atya és a Fiú. A múltkor már egyszer beszéltem erről, hogy nincs alárendelés, fölérendelés, hanem ők teljesen egyek. Tehát az Atya és a Fiú és a Szent Szellem mindig, mindent együtt gondol és együtt cselekszik. Ők egyek. Néha a hívők rangsorolják, ki a nagyobb, az Atya, a Fiú vagy a Szent Szellem? Egyik sem nagyobb a másiknál, Ők egyek. Persze ezt a képet megzavarhatja, amikor Jézus azt mondta, hogy „az én Atyám nagyobb nálamnál”. Ezt akkor mondta Jézus, amikor a fizikai testében a Földön járt. Ő a saját elhatározásából, önként üresítette ki magát az isteni hatalmából, és szolgai formát vett fel, megalázva magát – írja a Filippi levél. Tehát Jézus a saját döntéséből, elhatározásából jött el erre a földre, és ezért mondta, hogy „az én Atyám nagyobb nálamnál”.

Menjünk tovább és nézzük a történeteket! Az ószövetségről nem prédikálunk annyit, mint kellene, persze nem vagyunk az ószövetség alatt, ezért bennünket sokkal jobban érdekelnek azok, amik már beteljesedtek, amit Jézus már megszerzett a számunkra. Más az üzenete az újszövetségnek, hiszen ott már beteljesedett dolgokról tudunk beszélni. De tudjátok-e, hogy mi volt az első újszövetség? Hát az ószövetség. Tudjátok, hogy ami most már ó, valamikor az volt az új. És ha a pünkösdről beszélünk, akkor ott volt egy új szövetség, és ezt ünneplik a zsidók.

Tudjuk azt, hogy elmentek Egyiptomba Jákób és a zsidó nép. József révén Egyiptomba kerültek, hetvenöten odamentek, és ott voltak Egyiptomban. Jöttek gonosz fáraók és gyakorlatilag fogolyként kezelték őket, de végül Isten küldött egy szabadítót. Küldte Mózes, aki által Isten megszabadította népét az egyiptomi fogságból. Ez körülbelül kétmillió ember volt gyerekekkel, asszonyokkal együtt, akik kijöhettek az egyiptomi fogságból, és Isten kihozta őket a Vörös-tengeren keresztül, és a pusztába kerültek.

Éppen a napokban gondolkodtam azon, hogy vajon Isten miért hozta őket a Vörös-tengeren keresztül, de ha tovább olvasod a történetet, akkor rá fogsz jönni, hogy erre jó oka lehetett – talán azért, hogy eszükbe se jusson visszafordulni Egyiptomba.

Egyiptom a pogány világot jelenti, a pogány világot szimbolizálja. Isten bennünket is kihozott a világból, és nem akarja, hogy visszaforduljunk oda. Kár, hogy nincs egy ilyen Vörös-tenger, amit be tudna csukni mögöttünk, mert a világ csábítása elég nagy minden ember számára. Gyakran megfélemedezünk arról, hogy Isten szabadabbá tett bennünket.

Amikor odaérték a Hórebhez, odaérték a Sínai-hegyhez, és ott Isten – ahogy a zsidók mondják – feleségül vette Izráelt. Erre vannak igei utalások, hogy miért így mondják. Isten tehát szövetséget kötött Izráellel, és ez volt gyakorlatilag az első zsidó pünkösöd is, hiszen egy szövetségkötés történt. A zsidó pünkösöd az az ószövetség, a törvény, a mózesi szövetség, a mostani pünkösöd pedig az egyház, az Eklézsia megalakulása, ez pedig az újszövetség. Tehát nagyon-nagyon fontos választóvonal a pünkösöd napja a keresztények életében.

De nézzük egy kicsit az Igét, hogy jutottak ide, hogy miről szól a történet a 2Királyok végéig. Egyébként a zsidó írások a Józsué, a Sámuel, az 1Királyok és a 2Királyok könyvét is a prófétákhoz, mégpedig a korai prófétákhoz sorolják, hiszen Izrael történetét prófétai módon mesélik el. Arról szól az egész történet, hogy az Isten népe hogyan szerezte meg az ígéret földjét, és hogyan veszítette el. A 2Királyok 25. fejezetében olvasunk arról, hogy Evil-Merodák babilóniai király szabadon engedte a babiloni fogságba elhurcolt Joákin királyt, ezzel zárul a történet, de még mindig ott vannak a fogságban.

Hogy összefoglaljuk az egész Ószövetséget, és sok mindent nem értünk, de nagyon fontos, és sajnos voltak olyan nézetek is, hogy nem annyira fontos, nem kell olvasni az Ószövetséget. De igenis, nagyon fontos, az Ószövetség nélkül nem tudjuk igazán megérteni az Újszövetséget, és fordítva is így van. Gondoljunk bele, Jézusnak nem volt újszövetségi Bibliája! Ő csak az Ószövetségből szólt az embereknek, azokat a prófétákat idézte, akiket az ószövetségben Isten használt, hogy kijelentse a jövőt a számunkra. Tehát nagyon fontos ez, annak ellenére, hogy néha sok mindent nem értünk belőle, és ezzel jómagam is így vagyok. Sőt nemcsak én, hanem maga Luther is azt mondta, hogy nem könnyű a prófétákon eligazodni.

De annyit tudnunk kell, hogy Izrael életében két hatalmas törés történt. Kezdjük az elején. Megkapták a törvényt, már ott a törvényadáskor elég komoly problémáik voltak, mert visszakíváncoztak szívében Egyiptomba. Nyilván nem kis kihívásuk volt ott a pusztában, tudták, hogy mi vár rájuk, viszont Isten megígérte, hogy beviszi őket arra a földre. Nekik semmi más nem kell tenni, csak be kell oda menni. Azt mondta Isten, hogy a tiétek a föld, de azt is mondta, nektek kell elfoglalni. Ez nagyon érdekes, mert van ott ellenség. És ha belegondolunk a mi keresztény helyzetünkbe, akkor ugyanez a helyzet. Isten kihozott bennünket a fogságból, megszabadított bennünket a sátán hatalmától, és odaadta nekünk a földet, tehát gyakorlatilag azt mondja az Írás, hogy mi Istennek vagyunk az örökösei, Jézus Krisztusnak vagyunk az örökösstársai. De a földet nekünk kell birtokba venni. És hogy lehet az, hogy Isten megígért valamit, beteljesített valamit az életünkben és mégis azt látjuk, hogy igen komoly kihívásaink vannak? Mert úgy, ahogy nekik ott volt az ellenség, fizikai ellenség formájában, filiszteusok, még a saját testvérnépük, az edomiták is. Hiszen látjuk a kisprófétákat, ha Abdiást olvasod, ő is Edom ellen prófétált, aki a saját testvérnépe volt. Az edomiták Ézsau leszármazottai voltak. Sok zúrt okoztak, és ott volt egy csomó idegen nép Kánaán földjén, ahova be kellett menniük.

Nekünk is van egy ellenségünk. Miről beszél Jézus? Van egy ellenségünk, az ördög, azt mondja az Ige, akinek álljatok ellen, tehát van feladatunk. Úgy, ahogy nekik ki kellett üzni az ellenséget fizikailag, ma nekünk ugyanúgy meg kell tenni, és ugyanúgy ki kell üzni az ellenséget az életünkéből: a betegséget, a szegénységet, mindazt, ami meg akarja nyomorítani az életünket.

De volt ott egy nagyon jó dolog, hogy Isten velük volt a pusztában. Isten nem mondta azt, hogy nektek ezt a saját fizikai erőtökkel, a saját fizikai képességetekkel kell megtenni, hanem

ott is ki volt a főszereplő? Isten Szelleme! Isten Szelleme volt velük, Isten ott lakott közöttük. Amikor megkapták a törvényt, akkor Isten megparancsolta Mózesnek, hogy készítsenek sátorat, mert Istennek az a terve, hogy közöttük lakozik. A pogány istenek egyike sem lakozott a nép között, azok nem beszélnek, nem hallanak, süketek, némák, emberi kitalációk, de Izrael Istene, Ábrahám, Izsák és Jákób Istene ott lakott a népe között. Mit mutat ez nekünk? Azt, hogy Isten mindig is közösségre vágyott az emberrel, Isten mindig ott akart lenni, ahol az Ő népe, az Ő gyermekei vannak, és itt megváltozott egy kicsit.

A 2Mózes 33-ra menjünk, azok az Igék is lesznek talán, amelyeket leadtam a kivetítéshez, de igyekszem Isten Szellemét követni, amennyire meg tudom azt tenni. A pusztában vándoroltak:

2Mózes 33,2–3.

2. Bocsátok előtted angyalt, és kiüzöm a kananeusokat, emoreusokat, hitteusokat, perizeusokat, hivveusokat és jabuzeusokat:

3. A tejjel és mézzel folyó földre; de én nem megyek fel köztetek, mert te keménynyakú nép vagy, hogy meg ne emésszelek az úton.

Isten azt mondja, hogy én nem megyek veletek, annyi zúr volt, elég zúrós csapat ez, akár-hogy is nézzük, és elegendő van belőletek! Tehát nem volt egyszerű helyzete Mózesnek, nem szerettem volna a helyében lenni. De ha végigolvassátok Mózes 5 könyvét, akkor láthatjátok, hogy miért fontos ez. Folyamatosan ellenálltak Isten Szellemének, és amikor meghallotta a nép, akkor a nép megtért. Miről szól egyébként, és itt egy kicsit most megállok. Miről szól az egész Ószövetség, mi köré csoportosul? Az 5Mózes 28. köré. Isten odaadta a népnek az áldást és odaadta az átkot és világosan elmondta, hogy te választasz, ha megtartod a törvényemet – itt ószövetségről beszélünk, ezt mindig hangsúlyozni kell, mert máris gyanúsítanak, hogy törvényeket prédikálunk. Nem a törvényt prédikáljuk, hanem a Bibliát prédikáljuk, és az ószövetségben a törvény volt az alap, amihez igazodni kellett, és ha betartották a törvényt, akkor áldottak voltak, ha nem, akkor pedig átkozottak voltak. Isten nem védelmezte akkor meg őket, az ő saját döntésük volt. Ilyenkor bajba kerültek. Az egész zsidó vallás a törvényre épül. Éppen ezért volt az, hogy amikor Pál apostol azt prédikálta, hogy „a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg”, akkor onnantól kezdve iszonyatos üldözése lett az egyháznak, mert mindenük a törvény volt.

A körülmetélkedés is a törvény köré csoportosult, és a templom köré, az ószövetségi vallás szerint. Miért a templom köré? Miért? Előtte ugye a sátor köré, amiről most olvastam. Azért, mert Isten Szelleme ott lakott, ott volt közöttük, ott lakott a Sionon, és Isten a népe között volt, és ha a nép az Ő útján járt, akkor védelem alatt álltak, akkor Isten megvédelmezte őket, akkor jól ment a sorsuk, jól ment a dolguk, ha pedig nem, akkor aratták, szüretelték a cselekedeteiknek a gyümölcsét. Ez volt az ószövetség. Nézzük! Tehát a nép megtért és azt mondja a 7. vers:

2Mózes 33,7–8.

7. Mózes pedig vevé a sátort, és felvoná azt a táboron kívül, messze a tábortól, és nevezé azt gyülekezet sátorának, és lón, hogy mind, aki az Urat keresi, ki kelle mennie a gyülekezet sátorához, a táboron kívül.

És itt látjuk a 8. versben:

8. És lón, hogy mikor Mózes kiméne a sátorhoz, az egész nép felkele, és ki-ki mind az ő sátorának ajtajában álla; nézvén Mózes után, míg a sátorba beméne.

Tehát Mózes volt az, aki bemehetett Isten jelenlétebe. Mózes volt az, aki felmehetett a hegyre, és fent a hegyen láthatjuk Mózes elhívását, s kiküldését, még mielőtt Egyiptomba került, és ott jelent meg neki az Úr, tűz lángjában. Ha majd nézzük az Újszövetségben a Szent Szellem kitöltését, ott is találkozunk a tüsszel.

Három megnyilvánulás volt pünkösdi napján: a sebesen zúgó szélnek zendülése, amely el-töltötte a házat, a lángnyelvek, és a nyelveken szólás. Ebből ma, amelyikből legtöbbet

tapasztalunk, a nyelveken szólás. A tűznek jelentősége, jelentése van. Az egyik az elhívás, de van más jelentősége is. Ezt a Jeremiásnál fogjuk olvasni, akár meg is nézhetjük a 23,29-et. Mindjárt visszajövünk ide, folytatni fogom. Azt mondja az Ige, a 28-as versnél kezdjük:

Jeremiás 23,28–29.

28. A próféta, aki álomlátó, beszéljen álmot; akinél pedig az én Igém van, beszélje az én Igémet igazán. Mi köze van a polyvának a búzához? azt mondja az Úr.

29. Nem olyan-é az én Igém, mint a tűz? Azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pöröly?

Tehát itt is megjelenik a tűz, úgy, ahogy az a pünkösöd napján is megjelenik, ahogy Mózesnél is megjelenik. Mihez van még köze a tűznek? Egyrészt az elhíváshoz, másrészt az igehirdetéshez, és még van egy harmadik is, az pedig az ítélet, erről Péter apostol is beszél a levelében, a Jelenések könyvében is olvassunk erről. Tehát a tűz ezt a három dolgot szimbolizálja. Isten megítéli a világot, és ennek az egyik szimbóluma a tűz. Olvassuk tovább a történetet a 2Mózesből, vagy Exodus-nak is mondják, ki, hogy szereti.:

2Mózes 33,9–11.

9. És lón, mikor Mózes beméne a sátorba, hogy felhőoszlop szálla alá, és megállta a sátor ajtajában, és beszéle Mózesnek.

Látjátok, hogy Isten jelenléte ott volt a sátorban, ott volt maga a Szent Szellem, Isten a Szelleme által szólt Mózeshez. Az Ószövetségben is ott van a Szent Szellem, nagyon is ott van, már a teremtésnél, már a kezdeteknél ott van. Ő személy, és nem egy személytelen energia. Mikor imádkozunk emberekért és a Szent Szellem ereje kiárad. Ilyenkor az emberek megtapasztalják Isten valóságos erejét, a Szent Szellem valóságos személyét, megtapasztalják a gyógyulást, akkor ez nem összekeverhető az energiával, ugye? Tehát Isten Szelleme nem energia, de a világ nem tud különbséget tenni. Ha nem ismeri Istent, mitől tudna? Ezt nem lehet a szemükre vetni, de nekünk tudni kellene, hogy Isten Szelleme nem energia, hanem személy. Személy, aki kezdettől fogva, a világ teremtésétől fogva ott van az Ószövetségben, ott van az Újszövetségben. Az Újszövetségben látni fogjuk, hogy más a viszonyunk Isten Szellemehez, de ugyanúgy az Ószövetségben minden gyógyulás, még halott feltámasztás is volt, prófétálás, az minden ugyanúgy Isten Szelleme által történt. Amikor mi pünkösdről beszélünk, akkor csak az újszövetségi pünkösdről beszélünk. Végig ott találjuk Isten Szellemét az Ószövetségben, ezért olvasom Mózes könyvét.

10. És látá az egész nép, hogy a felhőoszlop a sátor ajtaján áll, és felkele az egész nép, és mindenki meghajlék az ő sátorának ajtajában.

Ki előtt hajoltak meg? Nem Mózes előtt, hanem Isten előtt, mert Isten jelenléte volt a sátorban, és Isten az ószövetségben nem tudott máshogyan szólni az emberhez, nem lakott az emberben Isten Szelleme, csak rajta volt néhányukon, de így tudott kommunikálni Isten a népevel, szintén a Szellem által. 11-es vers:

11. Az Úr pedig beszéle Mózesnek színről színre, amint szokott ember szólni barátjával; és mikor Mózes a táborba visszatérel, az ő szolgálja az ifjú Józsué, Núnak fia, nem távozik el a sátorból.

Az Úr beszélt Mózesnek színről színre. Beszélt a hegyen is, amikor a kőtáblát megkapta Izrael. Ma is Izrael legmeghatározóbb hitvallása Mózes második könyvének a 34-es fejezet 6-os 7-es igeverse. Ez szintén átszövi az egész Bibliát, az Ószövetséget és az Újszövetséget is. Most egy kicsit megállunk, majd megint visszajövünk, és akkor nézzük a 2Mózes 34. fejezet 6-os és 7-es igeversét:

2Mózes 34,6–7.

6. És az Úr elvonula ő előtte és kiálta: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú.

Ez a hegyen volt, Mózes ott van a hegyen.

Ez itt csodálatos. És a második rész, amit a próféták hangsúlyoznak, a próféták prófétálása e két Ige körül van, vagy az egyik részt erősen hangsúlyozzák, vagy a másikat. Vagy Isten kegyelmét, vagy Isten ítéletét, az pedig a 7-es vers:

7. Aki irgalmas marad ezerízigen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a bűnt bűntetlenül, megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyediglen.

Isten irgalmas volt az ószövetségben is, de a nép mindig elhagyta a szövetséget. Nézzük a kisprófétákat, akik nem azért kicsik, mert nem nőttek meg, hanem mert rövidek az üzeneteik, de Isten ezeken keresztül is szól hozzánk és igen előre vetíti azokat a dolgokat, amiknek meg kell lenni. Tizenkét kispróféta van, Hóseás, Jóel, Ámós, Abdiás, Jónás, Mikeás, Náhúm, Habakuk, Sofóniás, Aggeus, Zakariás, Malakiás.

Mikor volt a második rész érvényben? Isten nem hagyja a bűnt büntetés nélkül. Akkor most mi van, bennünket is megbüntet, elvet Isten és elveszítjük az üdvösségünket? Nem! Isten igazságos Isten! Ő a mi büntetésünket is elrendezte, Jézusra helyezte. Halleluja! Tehát nem bennünket büntet meg, hanem a mi bűneinket már Jézusban megbüntette. Óriási különbség!

Izrael nem tudott megmaradni a szövetségben, és erről szóltak a kispróféták. Hóseásból mindig a 4,6. Igéből idézzük, hogy elvész az én népem, mert ismeret nélkül való, mert nem ismeri Istent. Hóseás Ésaías kortársa volt, Ámóssal és Mikeással együtt. A 8. században kb. 750-től szolgáltak, prédikáltak. Nagyon jól ment a dolga akkor a népnek. Akkor már kettészakadt az ország, második Jeroboám volt Izrael királya, a másik felén pedig Uzziás király volt. Az asszírok még nem annyira hősködtek, rend volt úgy nagyjából, békesség volt, bár már gyűltek a viharfelhők, de a nép nagyon jól élt. Erről szól Ámós próféta üzenete is, megfedtte a népet. Mindig, amikor arról beszélünk, hogy a nép vétkezett, akkor csak a bálványimádást említjük. Nem, nem csak a bálványimádásról volt szó, hanem a társadalmi igazságtalanságok ellen szólt, a teodicea kérdését is erősen feszegetve. Sőt, ha Ámost megnézzük, ő nem is prófétál a bálványimádás ellen, csak a társadalmi igazságosság mellett emeli fel a szavát.

Mert a gazdagok elnyomják a szegény embert, nem úgy bánnak a szolgálkával, ahogy kell, nem úgy bánnak az emberekkel, ahogy kell. Csak hogy megemlítsem, Martin Luther King amikor a híres beszédét mondta, ő is az Ámós prófétát idézi. A polgárjogi aktivisták nagyon szeretik használni az Ámós könyvében lévő Igéket. De Isten a 9. rész második felében ígéretet ad a népnek, hogy föl fogja építeni Dávid leomlott sátorát. El fog jönni a Szabadító. Amikor a próféták prófétáltak, mindig ez volt a központi üzenet, ami Izrael legfőbb hitvallása.

Aztán nézzük Jónást, aki egy nagyon csodálatos próféta. Ő szintén abban a korban prófétált és Isten elküldte Ninivébe, AsszírIA fővárosába. AsszírIA volt, aki állandóan fenyegette Izraelt. Nagyon kegyetlen nép volt, egy olyan nép, amely Izrael ellensége volt, és nem csak Izraelé, hanem a környező népeket mind-mind leigázta.

Isten elküldte, hogy menjen Ninivébe. Erre mit csinált Jónás? Fölült a hajóra. Hova ment? Nem Ninivébe, elment Tarzuszba. Melyik Tarzuszba? Nem tudjuk, mert volt három is. Vagy Szardínia szigetére ment, ott is volt egy, a Földközi-tenger csücskénél is volt egy és Kis-Ázsiában is. Pál apostol onnan származik, a tarzuszi Saul. Nem tudjuk! Egy dolog biztos, az egyik nyugatra van, de Isten keletre küldte. Ő hova ment? Nyugatra. Nem akarok részletesen bele-menni, csak úgy nagyvonalakban, hogy lássuk azt, hogy miért nem akart Jónás odamenni. Azt mondta neki Isten, hogy menj és prédikálj Ninivében! Jónás nem akart odamenni, inkább elmenekült. Végre azért csak sikerült Istennek meggyőznie, miután a hajó majdnem elsüllyedt. Ha megnézték, még a hajósok is engedelmesebbek voltak Istennek, mint Isten prófétája. És egy ilyen prófétát küld Ninivébe, hogy menjen prófétálni! Na, szép kis alak ez a Jónás. Aztán kidobták a hajóból, volt egy kis utazása egy cethal gyomrában. Végül is csak meggyőzte Isten, hogy azért kellene prófétálni, ha már egyszer elküldtelek, és akkor kiszállt Ninivében.

Tudjátok, hogy ki a legsikeresebb evangélista az egész világon? Jónás! Mi volt az üzenete? Negyven nap múlva elpusztul Ninive. Ez volt a prédikáció. Ezt még te is meg tudnád tanulni. Erre mi történik? Százhuszezer ember egyszerűen megtér! Pogány népek. Az ószövetségnek nem annyira a misszió volt a fő tevékenységi köre. De Istennek gondja volt még a pogányokra is. A Római levél első részében olvassuk azt, hogy Isten a pogányok szívébe is beírta az istentudatot, adott nekik lelkiismeretet. Mit csinált ez a király? Megtért. Megtért egész Ninive. Sőt viccesen le van írva, hogy még az állatok is böjtöltek, zsákruhába öltöztek. Hogy a zsákruha hogy került rájuk, azt nem tudom, de nagyon érdekes ez a történet.

Ha elküldenek valahova prédikálni, hogy prédikáld az Evangéliumot, sikeres vagy. De Jónás mit csinál? Szomorú. Elszomorodik, mert megtérnek az emberek. Odalapozom a Bibliámat egy mondat erejéig, a Jónás 4. rész első igeverse.

Jónás 4,1–2.

1. És igen rossznak látszék ez Jónás előtt, és megharaguvék.

Megtértek az emberek, ő meg megharagudott.

2. Könyörge azért az Úrhoz, és mondá: Kérlek, Uram! Avagy nem ez volt-é az én mondatom, mikor még az én hazámban voltam? Azért siettem, hogy Tarsisba futnék, mert tudtam, hogy Te irgalmas és kegyelmes Isten vagy, nagy türelmű és nagy irgalmaságú és a gonosz miatt is bánkódó.

Ugyanezt a verset idézi az Exodus 34-ből. Látjuk azt, hogy Isten kegyelme és irgalma milyen nagy. Kinek szól ma ez az üzenet? A nacionalista zsidóknak is és a nacionalista keresztényeknek is. Azok, akik nem tudják elfogadni azt, hogy Isten megbocsát olyan embereknek is, akik bűnöket követtek el. Ez a mi Istenünk! Megtérésre indít bennünket is, hogy Isten megbocsát.

Hiszen mi megérdemeltük a megbocsátást? Egyikünk sem. Isten megbocsátott nekünk, mert nagy a kegyelme.

2Mózes 33,11.

11. Az Úr pedig beszéle Mózesel színről színre, amint szokott ember szólani barátjával; és mikor Mózes a táborba visszatére, az ő szolgálja az ifjú Józsué, Núnna fia, nem távozik el a sátorból.

Két főszereplő van, az egyik Mózes, a másik Józsué. Mózes ideje alatt az emberek nem tudtak bemenni az ígéret földjére. Mózes után Józsué az, aki által Isten bevezette a népet az ígéret földjére. Miért tudta ezt megtenni?

Azért, mert Isten felkente őt ugyanúgy, ahogy Mózeset fölkenete. Isten Szelleme által történtek mindezek a dolgok, mert, ahogy Isten vele volt Mózesel, ugyanúgy ott volt Józsuéval is.

Gyakorlatilag ez történt a Mózes szolgálatában. Amikor megkötötte a törvény szövetségét, akkor ugyanúgy Isten Szelleme által mentek át a pusztán keresztül és jutottak el a Moáb síkságra, az ígéret földjének a széléig, Mózes vezetésével. Ott Mózes meghalt. Utána pedig Józsué vette át az irányítást, mentek az ígéret földjére és elfoglalták az ígéret földjének egy részét. Egy részét foglalták csak el, hiszen maradtak ott még pogány népek. A jebuzeusokat például Dávidnak kellett kiűzni Jeruzsálemből, ezt később olvassuk. De végig ott látjuk Isten Szellemének munkálkodását. Ugyanúgy találkozunk minden könyvben ezzel.

Mint mondtam, volt két nagy tragédiája Izrael népének, ez meg van örökítve az Ésaías könyvének a 7. részében. Az egyik a szír-efraimi háború. Izraelt fenyegették a környező népek, főleg a nagyhatalmak, és ilyen nagyhatalom volt Asszíria. Folyamatosan figyelmeztette Isten a népet, hogy térjete meg, hagyjátok abba a bálványimádást, hagyjátok abba az emberek sanyargatását, hagyjátok abba azokat a gonosz dolgokat, amiket tesztek, térjete vissza Isten törvényéhez, mert ha nem, akkor büntetés jön az egész népre!

Isten sokszor megvédte őket. Mindig, amikor megtértek, Isten megkegyelmezett és megbocsátott nekik, és akkor nyugalom volt a földön. Ugyanez volt, a szír-efraimi testvérháború során is. Annyira nem bíztak Istenben – ahogy nagyon sok ember ma sem bízik Istenben –, úgy

gondolták, hogy szövetségre kell lépniük idegen népekkel és akkor majd Isten megvédelmezi őket. Ugyanezt tette Izrael. Tudjuk, hogy Salamon után kettészakadt az ország, volt egy nagy gyülekezeti szakadás, mint minden rendes gyülekezetben. Ott is volt egy ilyen szakadás, elszakadt az észak déltől. Mi történt ott is? Jeroboám és Roboám vetélytársai voltak egymásnak. Jeroboám az északi részt lezárta és nem engedte az embereket az istentiszteletre – vasárnap Budapestre – Jeruzsálembe. Hogy ne menjenek oda, hanem ő majd gondoskodik áldozó helyekről. Fölépítette Bételt és Dánt, ahol Ábrahám és Izsák Istene mellett még a saját isteneiket is imádták, főleg a Baált. Baál az a termékenység istene volt. A Baál kultusz nagyon nagy volt abban az időben, főleg Jezabel, a tiruszi királylány hozta be ezt a kultuszt Izraelbe.

Elég nagy bajba került emiatt Izrael, hogy odafordultak a világhoz. Ma nem ez történik keresztényekkel? Annyi üzenete van az Ószövetségnek, hogy sose végeznénk vele, akármeddig prédikálnánk, akkor sem. Ugyanezek a történések ma is. Mások a helyszínek, más a szövetség, de a történet majdnem mindig ugyanaz.

Odafordultak a bálványokhoz és bajba kerültek. Az elszakadt nagy rész, a tíz törzs szövetséget kötött Damaszkusszal meg Recinnel, azok idegen népek voltak, és rátámadtak a Júdára, mert Júda nem akart menni az asszírok ellen háborúba. Mondta neki Ésaiás próféta, hogy te ne bízz az idegenekben, te ne bízz az idegen népekben! Te Istenedben bízzál, mert Istened meg fog téged menteni!

Hallgattak a királyok a prófétára, Ésaiásra? Nem. Hanem mit csinált Akház király? Elment és szövetséget kötött az asszír királlyal és adót fizetett neki. Mondta Ésaiás, hogy gond lesz ebből, mert fogságba fog vinni benneteket! Utána még 701-ben szintén megtámadták, akkor már Júdát támadták meg, de nem tudtak győzni, mert ott hallgatott Ezékiás király a prófétára és Szanhérib nem tudta őket legyőzni, százötvenháromezer ember pusztult el, Isten megfutamította őket. Isten megvédte Jeruzsálemet, megvédte a templomot és megvédte Júdeát. De 722-ben előtte elhurcolták, megszűnt Izrael népe. Erről prófétált Ésaiás. Megnézhetnénk ezt az Igében, de most nem szeretnék ebbe mélyen belemenni, majd talán máskor.

Egyszerűen elvitték őket. Efraimot említi. Efraim Izrael egyik legnagyobb területe volt. Izraelt néha Efraimként említi a Biblia. Egyszerűen elhurcolták őket, mondták, hogy pár év és már nem leszel. Tizenöt év sem telt bele, büntetést kapott, rátámadt saját testvérnépére, Júdára, a pogányokkal szövetkezve. Megszűnt, eltűnt, és maradt a kis Júda.

Mi van az ígéretekkel? Mi van a dávidi ígéretekkel? Igen necces volt a helyzet, pengeélen táncolt a megváltás, Isten ígéretének a beteljesedése, hogy mi lesz velünk. Mit gondoltok, hogy Júda megtért? Júda hallgatott Isten prófétáira? Nem, nem. Nem tanultak ebből sem. Tényleg egy nyakas nép!

Ott volt egy másik hatalmas birodalom, Babilon, aki legyőzte Asszíriát. Asszíria ellen is prófétált. Tehát Asszíria nem úszta meg, hiába tértek meg Ninivében, 612-ben Ninive elpusztult. A babiloniak a médekkel együtt elpusztították az egész várost és gyakorlatilag megölték azokat a szövetséges népeket is, akik szövetkeztek Izraellel. Végül is Isten ítélete beteljesedett.

Ezekről csak azért beszélek, hogy ha olvastad az Ószövetséget, elég horrorisztikus tud lenni. Akkor bizony nem mákos gombóccal dobálóztak, meg nem Facebook bejegyzéssel, akkor egy kicsit máshogyan működött a dolog. Ezek a népek nagyon kegyetlenek voltak. Elhurcolták rabszolgáknak az embereket és nagyon-nagyon kegyetlenül bántak velük. Jónás nem véletlenül volt kiakadva Asszíriára meg Ninivére, nem véletlenül nem akart oda menni. Azt mondta, hogy gondoltam, Uram, hogy te megkegyelmezel nekik, én inkább elfutok, elszaladok.

Mi is vagyunk így néha, amikor Isten kegyelméről van szó. Isten neki is megbocsát? Hát milyen dolgokat tett, miket csinált? De a mi Istenünk ilyen! Ha valaki megtér, ha valaki megváltoztatja az útjait, ha valaki Isten felé fordul, akkor Ő megbocsát, mert nagy kegyelmű. A

bűneinket pedig elrendezte. Ez nem azt jelenti, hogy a vetésünknek, meg a rossz döntéseinknek nem lesz aratása. Dehogynem! Ezt nem írja az Írás, hogy nem lesz.

A másik, ami egy nagyon fontos dolog, amikor az ószövetségi prófétákat olvassuk, mi is nagyon sokszor emelünk ki igehelyeket például az Ésaíasból. Ugyanígy történt velük is. Amikor elbukott Júda is, amikor legyőzte Nabukodonozor, akkor a királyt, Jóákimot elhurcolta, és néhány fő embert. Dániel is akkor került Babilonba. Dániel könyvével már foglalkoztunk egy kicsit többet. Babiloni fogságba kerültek. Ezékiel prófétát is, aki pap volt egyébként, papi származású volt, őt is elvitték, de még állt a templom. Babilon adófizetőjévé tette Júdeát, de megint mit csinált Júdea? Azt, amit csináltak az északiak, megint idegen hatalmakban bízott, Egyiptomban bízott.

Mondta Jeremiás: Ne bízz Egyiptomban, mert hazug! Állandóan ígér, állandóan biztat, de nem ad semmit! Fizess adót a babiloniaknak, ez Isten ítélete, és akkor meg fog menekülni az ország! Nem. Lebratyizott a világgal, lebratyizott Egyiptommal. Mi történt? Nem fizette az adót. Aztán jött Nabukodonozor és megtörtént az, amiről sosem gondolta Izrael, hogy megtörténhet. Jeremiás prófétált, Jeremiás ítéletet prófétált. Isten elhívta őt. Azt mondja: Nehéz feladattal bízlak meg téged, hadakoznak ellened, de le nem győzhetnek! Ezt is nagyon sokszor idézzük. Azt mondja: Mert az én Igémet adtam a te szádba. Őt dologgal bízta meg Jeremiást: Irts, rombolj, pusztíts! És két jó dologgal is: Építs és plántálj! Ez volt Jeremiás elhívása. Oda kellett mennie a királyhoz és átadni Isten üzenetét. Ez nem volt veszélytelen vállalkozás, nem volt sok barátja az udvarban a király környezetében. De voltak máshol barátai, akik megmentették, sőt volt egy eset, ahol maga Isten bűjtatta el Jeremiást.

Jeremiás mi ellen prédikált? „Ne mondjátok, hogy az Úr temploma, az Úr templom, az Úr temploma!” Mert ott van az Úr temploma, ott van benne Isten Szelleme, és nem egy szerencsét hozó amulett a templom! Ma is nagyon sokszor mondjuk: Igen hívő vagyok, keresztény vagyok, Isten Szelleme bennem van! Mi érhet engem? Ma ugyanez a történet! Úgy gondolták, hogy majd az Isten temploma megvédi. Mert úgylátott ott van Isten temploma Jeruzsálemben, velük az égvilágon semmi baj nem történhet. Akkor 586-ban lerombolták a templomot és kész, nincs. Az északi rész már eltűnt, a déli rész fogságban van. Gyakorlatilag megszűnt az egész Izrael. S akkor most mi lesz? Mi lesz az ígérettel?

Amikor olvassuk ezeket a történeteket, akkor egy kicsit úgy gondoljunk bele, hogy mondjuk, ott vagyunk Babilonban, és minden, ami számított valamit, az mind eltűnt. Eltűnt a város, ahol éltél, eltűnt a templom, az a hely, ahol az Istent imádják.

Elhurcolták őket a földjükről, csak néhány embert hagytak ott. A helytartót is megölték a lázadó zsidók, aztán elmenekültek Egyiptomba, Jeremiást is magukkal vitték, ő ott halt meg. Előtte még ott prófétált Jeremiás, és azt mondta, hogy egyiptomiak, titeket is el fog foglalni Babilon és lerombolja azt a helyet, és úgy is történt. Amit Isten megmondott, úgy is lett. Azt mondta, hogy ne bízzatok abban, hogy csak a templom kell, hanem Isten törvényét, Isten parancsolatát kövessétek! Ezékiel könyvében van csodálatosan megfogalmazva, hogy Ezékielt elvitték már az elején, és a babiloni fogságban ő az, aki biztatta a népet. Isten rajta keresztül szólt, hogy ez még nem a vég, ne keseredjete el! A Kébar folyó partján szólt hozzá Isten, az Babilontól egy kicsivel följebb van, és az Eufráteszbe folyik. Olvasunk Ezékiel könyvében a keleti kapuról, ahogy Isten kijött a templomból. Isten Szelleme elhagyta a templomot. Oda is lapozunk a 11. fejezetre. Isten Szelleme volt, aki által védelmezte Isten a templomot. Isten Szelleme kijött a templomból, a keleti kapun át. Ennek is üzenete van, hogy ment az Ő népéhez. Odament Isten, ahol az Ő népe van. Ez egy csodálatos üzenet! Bizony, nagyon sokszor elhagyta Izrael Istene az Ő népét.

Hóseáshoz egy kicsit hadd térjek vissza. Hóseás Ésaías korában prófétált. Nagyon érdekes, Hóseásnak feleségül kellett vennie egy parázna nőt, ez volt Isten parancsa. Gómernek hívták ezt a nőt. Azt mondta Isten Hóseásnak, hogy gyermekeket kell nemznie, és az egyik gyermeke Jezeél volt. Jezeélről sok mindent tudunk, ha olvassuk a Királyok könyvében, amikor Il-

lés fölkente Elizeust. Azt mondta, hogy kend föl Jéhut is, hogy az izraeli királyokat Jéhu által kipusztítsa, annyira gonoszok voltak. Az ószövetségben a két törzs között az egyik negatív példa Jeroboám volt. Mindig Jeroboám Isten ellenes parancsait vitte véghez a nép. A másik pedig Júda volt, akit Dávidhoz hasonlított általában, hogy nem járt teljesen Dávid útján. Dávid sem irtotta ki teljesen a bálványokat, az áldozó helyeket nem rombolta le és ez elég komoly kísértés volt a népnek, hogy ott áldozzanak. Ezeket a vidéki szentélyeket meghagyta, holott Hóseás megtiltotta, csak a templomban lehet Istent imádni úgy, ahogy ezt Mózes a törvényében meghagyta. Hóseásnak lett három gyereke, az egyik Jezréel volt. Már az, hogy Isten szolgájának egy ilyen nőt kellett elvennie, azt szimbolizálja, hogy Izrael egy hűtlen asszony és a gyermekei is hűtlenek. Az egyik kislány volt, ennek a neve Lo-Rukhamah, ami azt jelenti, hogy nincs irgalom, nincs kegyelem. A másik gyermeke pedig Lo-Ammi, ami azt jelenti, hogy nem népem. Csodálatos kép ez, hogy amikor Hóseás kibékül a parázna feleségével, ugyanúgy békül ki Isten az Ő népével. Van egy gyönyörű kép Hóseás könyvében, azt mondja, hogy kihívom a hűtlen asszonyt a pusztába és majd ott a szívére beszélek. Ez csodálatos kép Istenről, hogy Ő nem büntetni akar, hanem azt akarja, hogy népe áldásokban legyen, megtérjen, és ez így volt az ószövetségben is. Mennyire inkább így van az újszövetségben!

Ezékiel biztatta őket, azt mondta nekik, hogy Isten itt van a fogságban velünk, nem hagyott el bennünket, Isten nincs egy kőépülethez, nincs egy templomhoz kötve. Az Újszövetségben nagyon gyakran előjön ez a kép, hogy Isten nem lakik templomokban. Isten közösséget akar, Isten veled akar közösséget, velem. Isten az emberrel akar közösséget, és ezért is küldte el a Szellemét.

Ezékiel 11,16–19.

16. Ezokáért mondjad: Így szól az Úr Isten: Mivelhogy távol vettem őket a pogányok közé, és szétszórtam őket a tartományokba, tehát én leszek nékik templomul rövid időre a tartományokban, amelyekbe mentek.

Látjátok, hogy Isten azt mondta, hogy nem a templom meg a szentély az, ami szerencse amulett, ami megvéd benneteket, hanem én megyek veletek a fogságba, ott leszek közöttetek, mondja az Úr.

17. Ennekokáért mondjad: Így szól az Úr Isten: Egybegyűjtelek titeket a népek közül és együvé hozlak titeket a tartományokból, amelyekben szétszórattatok, és adom néktek Izrael földjét.

18. És bemennek oda és eltávolítják minden ő fertelmességeit és minden utálatosságait őbelőle.

19. És adok nékik egy szívet, és új szellemet adok belétek, és eltávolítom a kőszívet az ő testükből, és adok nékik hússzívet;

Azt mondja, hogy mit sírtok a templomotok után, mit sírtok a vallásotok után, új szívet kaptok, én nem a templommal akarok közösségben lenni, hanem veled, mert te vagy a fontos! Ha Jézus szolgálatában megnézzük, hogy miért írta olyan sokszor felül a törvényt, akkor látjuk, hogy pontosan ezért tette, hogy az Isten királysága betölti az egészet, fölötte van a törvény rendszerének, mert az ember van a középpontjában. Nézzük meg Jeremiást is, a 31-ben. Az Ószövetségben az újszövetségre konkrét ígéret ezen az egy helyen van. Természetesen több utalás is van rá máshol is, de ez az egy, ami pontosan meghatározott.

Jeremiás 31,31.

31. Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr; és új szövetséget kötök az Izrael házával és a Júda házával.

Azt mondja, hogy lesz egy új szövetség, aminek nem Jeruzsálem, nem a jeruzsálemi templom lesz a központja, függetlenül attól, hogy vissza foglak vinni oda benneteket, föl fog épülni a templomotok, de a központ Isten és az ember közötti kapcsolat lesz.

32. Nem ama szövetség szerint, amelyet az ő atyáikkal kötöttem az napon, amelyen kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Egyiptom földjéből, de akik megrontották az én szövetségemet, noha én férjük maradtam, azt mondja az Úr.

Férjük maradtam – azt mondja az Úr. Itt van Izrael, mint feleség és Isten, mint férj.

Nézzük meg az Apostolok cselekedeteit, ha már most van pünkösd napja, ezért essen erről szó egy kicsit konkrétan, hogy mi történt ott, hogy mik teljesedtek be akkor. Isten már több prófétán keresztül beszél az Úr napjáról. Az Úr napja lehet az ítélet napja, akiknek félnivalójuk van, azok féljenek, akiknek meg nem, azok örüljenek. Mert az Úr napja, amikor eljön, két dolgot hoz: ítéletet hoz vagy áldást. Ma ugyanaz a helyzet. Mi volt az Úr napja 722-ben? Az, hogy ítélet jött Izraelre. 586-ban pedig Júdeára jött ítélet, az volt az Úr napja. Ámos pontosan erről prófétál, hogy várjátok az Úr napját, de az nem biztos, hogy csak az ellenségnek lesz az ítélet napja, lehet, hogy nektek is. Ugyanez a helyzet most is, várjuk vissza az Urat, várjuk az Úr napját, de kiknek lesz ítélet? A pogányoknak, az istenteleneknek. Azoknak, akik a Krisztusban vannak, az öröm napja lesz, hiszen visszajön Jézus. Ugyanez a történet, más a szövetség, más az Istenhez való viszonyunk, de a történet a Bibliában végig ugyanaz. Arról szól, hogy Isten mennyire szereti az embert, és hogy fogja beteljesíteni a legvégső ígérését.

Apostolok cselekedeti 2,1–4.

- 1. És mikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának.**
- 2. És lón nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltele az egész házat, ahol ülnek vala.**
- 3. És megjelenének előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül.**
- 4. És megtelének mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nékik szólniuk.**

Megtörtént mindaz, amit Isten megprófétált a Jóel könyvében. Most odamegyünk, majd Péter ezt fogja idézni az első prédikációjánál, pünkösd napján. Nézzük meg, hogy mit ígért Jóel által az Úr.

Jóel 2,28–32.

28. És léssen azután, hogy kiöntöm Szellememet minden testre, és profétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak.

Minden testre! Nem csak a királyokra, nem csak a papokra, nem csak a prófétákra, mindenkire kitöltöm a Szellememet.

29. Sőt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiöntöm azokban a napokban az én Szellememet.

30. És csodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tüzet és füstoszlopokat.

31. A nap sötétséggé válik, a hold pedig vérré, minekelőtte eljön az Úrnak nagy és rettenetes napja.

32. De mindaz, aki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül; mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben léssen a szabadulás, amint megígérte az Úr, és a megmaradtak közt lesznek azok, akiket elhív az Úr.

Van remény! Ott Babilonban, amikor úgy látszott, hogy mindennek vége, volt remény, mert jött az Úr üzenete. Ez történt meg pünkösd napján, új nyelveken szóltak, Isten kitöltötte a Szellemet. Soha nem szóltak előtte új nyelven. A nyelvek imáján is nagyon sokan megrökönyödnek, hogy ezt nem értjük. Világosan írja az 1Korinthus 14,2, hogy aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek, senki sem érti, hanem a Szellem által szól titkokat. Aztán a Róma 8,26-ban is van, hogy a Szellem pedig segítségére van a mi esedezésünknek, mert amit kérünk kellene, azt nem tudjuk, de Isten segíti a mi imánkat kimondhatatlan fohászokozásokkal. Isten Szelleme által képesek vagyunk arra, hogy győzelmet arassunk az ellenség fölött. Azt mondta Jézus, hogy én a kisujjammal kiűztem a gonoszt. Ti ugyanúgy Isten Szelleme által fogtok szabadulást kapni, a Szellem ereje által.

Ez egy csodálatos dolog, hogy újjászülehetünk, új teremtések lehetünk Krisztusban. Krisztus bennünk él, mi lettünk a templom és bennünk van Isten Szelleme. Isten valóságos! Ha jön az ellenség, akkor nem vagy a saját erődre utalva, hanem egyszerűen meg tudsz állni Isten keletében, Isten erejével. Pünkösd napja egy teljesen új dolgot hozott el, és Jézus már megmutatta, hogy a Szellem által hogyan tudjuk itt a földön képviselni Isten országát. Azt mondta Jézus, hogy aki hisz énbennem, ugyanazokat fogja tenni, amiket majd én cselekszem. A János evangéliumában olvassuk ezt a 14. részben, hogy Isten Szelleme által vagyunk képesek megtenni mindazt, amit Jézus megtett, mert ugyanúgy betöltekezhetünk Isten Szellemevel.

Két dolgot külön kell venni megint, amikor újjászületünk, akkor Isten Szelleme belénk költözik, és van egy másik megtapasztalás, az pedig a Szent Szellem keresztség. Nem ugyanaz a kettő. Minden újjászületett ember szellemében ott van Isten Szelleme. A Szent Szellem keresztség pedig azt jelenti, hogy beteljesedni. Nem mindegy, hogy a pohár alján van egy kicsi víz, vagy az egész pohár tele van csordultig. Igen, be tudunk teljesedni Szent Szellemmel és Isten a Szelleme által munkálkodik bennünk. Ez a pünkösd napjától kezdődött, onnantól tudunk betöltekezni Szent Szellemmel, és a Szent Szellem ajándékain keresztül tudunk tanúi lenni Isten munkálkodásának.

Jézus megadta a kulcsot, ez az Apostolok cselekedetei 1,8-ban van.

Apostolok cselekedetei 1,8.

8. Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.

Erőt veszünk. Itt nem a saját erőnkéről van szó. Ez adja az alapját az egész Apostolok cselekedeteinek, és az egész korszaknak, amelyben most élünk. Először ott, ahol élünk, ahol lakunk, aztán a környező településekben, falvakban és utána a föld végső határáig. Miért adta a Szent Szellemet? Nem azért, hogy megmutassuk, hogy mi milyen szuperek vagyunk, hanem azért, hogy tudjunk tanúskodni a Jézus Krisztus halála, feltámadása mellett. Hogyan? Jelekkel, csodákkal, erőmegnyilvánulásokkal. Ma a legtöbb gyülekezetből kidobták a Szent Szellemet. Nem kell nekik a Szent Szellem, mert ők a saját erejükből is tudnak létezni. Nekik elég a dogmatikájuk, elég a tanításuk és majd az segít rajtuk. Mindegy, hogy mennyire vagyunk okosak, abszolút nem számít, de Isten Szelleme által vagyunk képesek arra, hogy győzelmet arassunk az életünk minden területén. Ezt hozta a pünkösd.

Nagyon izgalmas ez a rész, nagy jelentősége van a pünkösd napjának, hiszen az Egyház, az eklézsia ekkor alakult meg, és innentől van meg a lehetősége minden embernek arra, hogy az ábrahámi ígéretet beteljesedjenek az életében. Mit ígért Isten Ábrahámnak? Megáldalak téged, áldássá teszek, és tebenned áldatnak meg a föld minden nemzetségei. Abban a magban, akit elküld. Így jutottunk el a pünkösdig, és a pünkösd utáni történések pedig az Apostolok cselekedetei többi részében le vannak írva.

Egy kicsit átfutottuk Izrael történetét, mert nem túl sok szó esett erről. Talán ilyen formában még nem hallottátok. Egy kicsit olvassátok így az Ószövetséget is. Ne csak az ítéleteket olvassátok, mert az ítélet után mindig jön Isten kegyelme. Hálát adhatunk Istennek, hogy mi nem az ószövetségben vagyunk, hanem az újszövetségben és élvezhetjük Isten kegyelmét. De mi sem mondogathatjuk azt, hogy velünk aztán semmi nem történhet, mert mi vagyunk az Úr temploma. Nekünk is követnünk kell a Szellem vezetését, de minket nem a kőtábla vezet, hanem a hústábla! Isten beírta a törvényét a szívünkbe és bizony követnünk kell Isten Szellemét. A tökéletes keresztény életet egy mondatban meg tudom fogalmazni: Kövesd Isten Szellemét! Ámen! Halleluja! Dicsérjük az Urat! Köszönjük az Úr kegyelmét!

Most azokhoz szeretnék szólni, akik nem biztosak abban, hogy üdvösségük van, hogy Istenhez tartoznak. Jézus azt mondta, hogy újonnan kell nektek születni, mert ha újjá nem születtek, nem mehetnek be Isten országába. Mit jelent ez az újjászületés? Azt, hogy Ádámmal meghaltunk, de Krisztussal viszont új életet kapunk. Az újjászületés azt jelenti, hogy az én

szellemem és Isten Szelleme eggyé válik. Új teremtéskké válunk Krisztusban. A 2Korinthus 5,17 tanítja: „Mert aki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, íme újjá lett minden”. Isten nem javítgat bennünket, nem foltozgat bennünket, hanem egyszerűen újjáteremti az embert, újjáteremti az ember szívét, hogy képes legyen Istennel járni, hogy alkalmas legyen Isten országára, és ez Isten Szelleme által, az újjászületés által történik. Ez pedig nagyon egyszerű. Meg kell vallani a hitünket a Biblia szerint a Jézus Krisztusban. Az Evangélium három lábón áll. Az egyik az, hogy Jézus meghalt érettünk, eltemették, és feltámadt, és felvittet az Atya jobbjára, és ma is ott ül. Gyakorlatilag ez az Evangélium, ha megnézik, ezt hirdette minden tanítványa az Úr Jézusnak. Emiatt voltak tanúbizonyságai a korai apostolok, az Ő életének, halálának, feltámadásának, és a mennybe menetelének a tanúi voltak. Mi is Őmellette tanúskodunk, és elmondjuk a világnak, ennek a bukott világnak, hogy igen, Jézus él, a te megmentődél, és mindenkor kész arra, hogy téged is megmentsen, és megszabadítson. Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, az megtartatik. Azt mondja az Írás, hogy mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról és hiszed, hogy Isten föltámasztotta Őt a halálból, akkor üdvözölsz, megtartatol. Ezt a Róma 9,10-ben olvassuk. Két dolog kell az üdvösséghez, az egyik a hit, a másik a cselekedet. A cselekedet az, hogy megvalljuk a szánkkal. Most hívlak erre az imára benneteket, aki még nem adta át az életét, akkor adja át az Úr Jézus Krisztusnak. Mondjuk együtt:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért. Kérlek, Jézus, legyél az én Uram! Legyél az én Megváltóm! Legyél az én Gyógyítóm! Jézus, Te vagy az én Uram! Te vagy az én Megváltóm! Te vagy az én Gyógyítóm! Én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő vére tisztára mosott, megtisztított minden bűntől. Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság! Ámen! Halleluja! Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 ÚJ!

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com ÚJ! és info@ksze.org

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com ÚJ!